

A TESTISÉG GYÜMÖLCSEI

Varga István élőben elhangzott tanításának nyers szövege
Krisztus Szeretete Egyház Budapest, 2018. november 25.

Hozzá is fogunk a mai üzenethez. Azt a címet adtam neki, hogy a testiség gyümölcsei. Fontos ezzel foglalkoznunk. Akár vasárnapi istentiszteletről, vagy evangelizációról legyen szó, a hangsúly azon van, amit Jézus Krisztus elvégzett a kereszten, és a kegyelem üzenetét kell elvinnünk a világra. Hiszen Isten kegyelme az, ami legyőzi a bűnt. Mi jelenleg a kegyelem alatt vagyunk, nem vagyunk a mózesi törvények alatt. Mi, pogányok soha nem voltunk a mózesi törvények alatt. Az Efézusi levél is írja, hogy idegenek voltunk, Izrael közösségétől távolvalók voltunk. Semmilyen szövetségünk nem volt Istennel. Gyakorlatilag elvesztettek voltunk. De Jézus Krisztus megváltott, megszabadított bennünket, és Isten fiaivá tettünk, és mindez nem a mi érdemünk, hanem az Ő kereszti munkája által történt. Az Ő bevégzett munkája ez, ezt tudnunk kell, és minden dicsőség az Úr Jézus Krisztusé! Hálát és dicsőséget adunk neki!

Növekednünk kell a kegyelemben. Minden vasárnapi üzenet nem szólhat a kegyelemről, habár arról szól még akkor is, hogyha olyan dolgokról beszélünk néha, ami talán úgy tűnhet első hallásra, mintha törvénykezés lenne, de egyáltalán nem. Mert Isten azt akarja, hogy épek legyünk, hogy minden fogyatkozás nélkül valók legyünk, és Ő szeretne bennünket átformálni. Ő a fazekas, mondja az egyik helyen az Ige, mi pedig az Ő edényei vagyunk. Tehát jó agyag kell, hogy legyünk a fazekas kezében, hogy olyanná formáljon bennünket, amilyenre szeretné. Ehhez szükség van a mi engedelmisségünkre, odaszántságunkra, szükség van arra, hogy az elménket megújítsuk Isten Igéjével. Nyilván ez mindenkinek a törekvése, hiszen itt mindannyian szeretnénk Isten áldásait megélni, szeretnénk azt birtokolni. Szeretnénk azokban a jó dolgokban járni, amiket Isten elkészített a számunkra. Természetesen vannak akadályok is a Krisztussal való járásunkban. Ez nem mindig az ördög, hanem van egy hústestünk.

Tudjuk, hogy az ember hármassal felépítésű: szellem, lélek és test. Tudjuk, hogy a szellemünk meg van váltva, örök életünk van. Jézus átvitt minket az Ő szerelmes Fiának országába. Mi mennyei állampolgárok vagyunk, akik befogadtuk Jézust. Akik Jézus mellett döntöttünk. Őhöz tartozunk. Isten országához tartozunk. Nem azért harcol egy keresztény, hogy bekerüljön a mennyországba, mi már Isten országához tartozunk, mert mi Krisztus Teste vagyunk, és Krisztus a fej, mi vagyunk a test. Azon kívül van lelkünk, amely az érzelmeink, az akaratunk, és az elménk összessége. Benne élünk egy fizikai testben, amivel egész életünkben problémánk lesz, ahol Jézus szeretne munkálkodni. Az Ige szeretne munkálkodni, de ezt nélkülöd, a te odaszántságod, az én odaszántságom nélkül Isten nem tudja megtenni. Bizony, amin dolgoznunk kell folyamatosan az, hogy meg kell, hogy változtassuk a gondolkodásunkat. Úgy kell gondolkodnunk magunkról, ahogy Isten gondolkodik rólunk. Benne élünk egy fizikai testben, és a fizikai testnek megvannak a kívánságai.

Vannak tulajdonságaink is. Vannak jó tulajdonságaink, vannak rossz tulajdonságaink. Vannak szerzett tulajdonságaink. Mindenkinek szembesülnie kell a testiségével. Bizony a Biblia rengeteget ír erről. Minden vasárnap lehetne arról prédikálni, hogy Isten mennyire szeret téged. És valóban, Isten nagyon szeret téged, és ez így van most is. Ha helytelen dolgokat teszel, akkor is fog szeretni téged, de te nem fogod szeretni a következményeket, amik ebből adódnak. Éppen ezért beszélünk olyan dolgokról is, amire a Biblia figyelmeztet bennünket. Előre mondom, semmiképpen nem szeretnék semmilyen törvényt prédikálni, mert nem erről szól a dolog. De van egy-két dolog, amire figyelmeztet bennünket a Biblia, ami az előnyünkre, a javunkra, a hasznunkra és az épülésünkre van. Valójában az elvesztett világ nem nagyon tudja, hogy mi történik vele, övelük csak úgy történnek a dolgok. A világ sötétségben van. Aki nincs Isten világosságában, nem tudja a történesek mögötti dolgokat, a szellemi dolgokat, mert ezeket nem is értheti. Lepel van a szemük előtt, a törvény alatt levők szeme előtt is lepel van. A lepel Krisztusban tűnik el. Amikor megismerjük az Urat, amikor az

Ő testének tagjaivá, az Ő részévé válunk, akkor ez a lepel lehullik a szemünkről, és látjuk a szellemi hátterét a történeteknek, hogy mi miért és hogyan történik velük.

Itt élünk ebben a fizikai világban, és nagyon sok ember nagyon instabil érzelmi területen. Ma az érzelmekről lesz szó egy kicsit. Az érzelmek területét fogjuk átvizsgálni, hogy hogyan tudunk érzelmileg stabillá válni. Mit mond a Biblia, hogyan tudjuk elérni a békességet? Amikor befogadtuk Krisztust, akkor a békességet is befogadtuk. A békesség bennünk van. Valójában minden, amit keresünk, ott van bennünk. Ha jól emlékszem, Lukács 17. fejezetében van írva, hogy Isten országa bennünk van.

Lukács 17,20–21.

20. Megkérdezte pedig a farizeusoktól, mikor jön el az Isten országa, felele nekik és monda: Az Isten országa nem szemmel láthatólag jön el.

21. Sem azt nem mondják: Ímé itt, vagy: Ímé amott van; mert ímé, az Isten országa tibennetek van.

A bensőnkől – amit Istentől kaptunk – kell, hogy kimerítsünk dolgokat, és ez a fizikai szinten fog manifesztálódni. Van érzelmünk, és vannak érzéseink. Most erről fogunk beszélni. Nem mindenki mondhatja el azt, sőt azt hiszem, egyikünk sem mondhatja el, hogy érzelmileg teljesen stabil, és hogy minden esetben, mindig az érzelmeink azt mutatják, amit igazságként a Biblia mutat. Néha nem azt látjuk a valóságban, amit Isten megígért. Isten a békesség Istene, a szeretet Istene, és bizony néha Isten gyermekein egyáltalán nem ez a békesség látszik. Látszik az embereken a stressz, látszik embereken a rossz hangulat. Nem kellene, hogy így legyen. Ha mondjuk egy reggel valaki fölül a villamosra, vagy a buszra, és végignézi az embereket, akkor látja, hogy nem mindig nagyon boldogok. Ha végigmész az utcán, és találkozol emberekkel, ha nézed az arcukat, nem mindenkiről sugárzik a boldogság és az elégedettség. Nagyon sok mérges, elégedetlen ember van. Nagyon sok ember bosszankodik a körülményein. Hétfő reggel munkába kell menni, ez egy katasztrófa! Ül a buszon, és azon gondolkodik, hogy milyen rossz nekem, megint munkába kell mennem! Állandóan várja, mikor lesz már vége a munkaidőnek, de ha hazamegy, akkor lehet, hogy azon kezd bosszankodni, hogy vacsorát kell főzni, vagy más egyéb dolgok vannak. Aztán úgy megy dolgozni, majd csak eltelik ez a hét, szerda felé már elkezd egy kicsit bizakodni, hogy talán vége lesz. Aztán pénteken lehet, hogy már egy kicsit jobb a hangulata, mert jön a hétvége, jön a szabad szombat. De a vasárnap megint el van rontva, mert hétfőn munkába kell menni. Nagyon sok ember éli így az életét.

Lehet ezt így is, de Isten nekünk sokkal jobb dolgot tervezett. Ha hagyjuk, hogy az érzelmeink elszabaduljanak, és nem zabolázzuk meg azokat, bizony nem sok pozitív élményt, nem sok jó élményt tudhatunk magunkénak, ha így gondolkodunk, és megadjuk magunkat az érzelmeknek. Tudjuk azt, hogy a gonosz az érzelmeinken keresztül manipulál bennünket. A szellemünk tökéletes, újjá van születve, bennünk lakik a Szent Szellem. Isten nem a depressziónak, nem a félelemnek a szellemét adta nekünk, hanem a józanságnak a szellemét, hogy józanul gondolkodjunk. A szívet úgy is nevezi a görög, hogy psziché, pszichózis. Innen származik ez a szó. Mentális egészséget jelent. Akarja Isten azt, hogy mi mentálisan is egészségesek legyünk. Elégedetlen emberekkel mi a probléma? Honnan származnak ezek az elégedetlenségek? Ezek általában a kívánságból jönnek. Nagyon sok elégedetlen ember van, aki elégedetlen a körülményeivel. Azért depressziós, mert fölment a benzin ára, vagy azért, mert fölmentek a tandíjak, vagy valami olyan dolgok történtek a világban, vagy éppen a munkahelyeden van egy változás. Vagy éppen áthelyeztek egy másik helyre. A körülmények miatt bosszankodnak az emberek általában.

Egy kicsit meg kell állni, és el kell gondolkodni, hogy vannak helyzetek, és vannak körülmények, amin nem tudsz változtatni. Isten is elsősorban nem abban érdekelt, hogy a körülményeidet változtassa meg. Isten abban érdekelt, hogy téged változtasson meg. Engem változtasson meg, és a hozzáállásomat változtassa meg. Annyi minden dolog van, amin lehet

bosszankodni, lehet keserűnek, elégedetlennek lenni, de ez mind hova vezet? Mind a depresszióhoz vezet, és ez mind a gondolatok témaköre. Azt mondja, hogy azon gondolkodjunk, amik jók, amik tisztességesek, amik hasznosak, amik építenek bennünket. Erről beszél Isten Igéje. Ha elégedetlen emberek között vagy, akkor bizony nagyon gyakran láthatod, hogy az emberek nagyon rosszul érzik magukat. Amikor két depressziós ember beszélget, akkor ott két szín létezik: a világos fekete, meg a sötét fekete, mert mindent ilyenkor rossznak látnak emberek. Ezeket a világ is úgy hívja, hogy negatív emberek, negatív gondolkodású emberek. Ez nem egy kereszténynek a szellemi állapota, a lelki állapota.

A boldogtalan emberrel mi a probléma? A boldogtalan ember abban érdekelt, hogy másokat is boldogtalaná tegyen. Nehogy te megpróbálj örülni, nehogy te megpróbáld jól érezni magadat! Amikor beszélgetsz egy ilyen emberrel, aki elégedetlen valami miatt, az mit tesz? Nézzük meg általában. Ti is ismertek ilyeneket, akik az elégedetlenségüket rád borítják, és elégedetlenséget szítanak. Elkezdik ebbe a gödörbe még jobban, még mélyebben beleásni magukat, és a végén tényleg a gödör alján találják magukat, mert az égvilágon mindent rossznak fognak látni. Mi a probléma? A probléma a gondolkodásukban van. A gondolkodásunk megváltoztatása fogja megváltoztatni a körülményeinket.

Egyszer valamikor régen voltam egy ilyen konferencián, és ott az egyik személy mondott el egy történetet egy nőről, aki teljesen maga alatt volt. Depressziós volt, és azt mondta, hogy már utálja az életet is. Nem szeret munkába járni, minden rossz körülötte. Rossz a főnöke, rossz a munkahelye. Minden rossz, egy gyötrelme az élete. Elkezdett vele beszélgetni, és a következőt mondta: Figyelj! Valami jó csak van abban a munkahelyben? Akkor vegyük sorra. Kapsz-e fizetést? Igen, kapok fizetést. Na, látod, hát akkor már van valami jó dolog az életedben, hiszen kapsz fizetést. Akkor miért nem örülsz? Messze van a munkahelyed? Nem, itt van közel, gyalog is el tudok menni. Na, látod! Van még egy jó dolog, aminek örülhetsz, mert nem kell buszra szállnod, nem kell utaznod, hamar hazaérsz. Jaj, de a kollégáim, de a munkatársaim! Mi van a kollégáiddal? Nagyon szörnyűek, borzalmasak, nem szeretnek engem! De milyen kollégáid vannak? Azt mondja, hogy vannak nő kollégáim is, férfi kollégáim is. Milyen a nő kollégád? Jaj, szörnyű, nem szeret engem! Tudsz-e valami jó tulajdonságát mondani neki? Valami egyet, egyetlen egyet. Hát talán neki van a legjobb fodrásza, nagyon jó a haja. Na, látod, akkor már van egy pozitív dolog! Ott van egy másik, egy férfi kolléga. Ó milyen? Mondjal valami jó tulajdonságát! Szép az öltönye. Na, látod, már van egy dolog, ami jó.

Tudjátok, a rossz szokások nem úgy lesznek, hogy csak jönnek, hanem azok kialakulnak. Hogyan alakulnak ki a szokásaink? Úgy, hogy gyakran tesszük ugyanazokat a dolgokat. Én nem vagyok szakértő, de utánanézegettem, interneten is meg lehet találni, hogy 20-21 nap alatt – ennyi idő alatt jön ki a tojásból a kiscsibe is állítólag, nem tudom, Biblia nem írja – akár kialakulhat egy új szokás. Hogyan alakul ki egy új szokás? Hogyha elkezdjük egymás után azokat rendszeresen gyakorolni. Ha folyamatosan gyakoroljuk, akkor az szokásunkká válhat. Visszatérve erre a hölgyre, mondta, hogy rendben. Minden reggel, mielőtt elmész munkába, akkor mondd el, hogy örülök, boldog vagyok, mert van munkám, kapok fizetést, és nem kell messzire menni! A kolléganőmnek van a legszebb frizurája, a kollégámnak a legszebb öltönye. Gyakorold, és mondd el minden nap! Aztán beszélj a kolléganőddel. Kérdezd meg, hogy hova jár fodrászhoz? Dicsérd meg, hogy neki van a legszebb frizurája.

Egy idő után találkozott az illető hölgygel, és azt mondta: Hú, hát képzeld, megváltozott minden! A munkahelyen mindenki megváltozott! Kedvesek hozzám az emberek, beszélgetnek, és ma már örömmel megyek be dolgozni. A körülményeidet nem tudod mindig megváltoztatni. De Isten abban érdekelt, hogy bennünket változtasson meg, hogy belülről változtasson meg bennünket. Ha mi megváltozunk, mi tudunk hatással lenni a körülményeinkre. Fogjuk tudni a körülményeinket irányítani, megnézzük majd az Igét.

Nagyon sok mérges ember van. Látunk rengeteg dühös embert, rengeteg agresszív embert. Csak egy érdekes dolog. Hirdettük az alkalmainkat, és a Facebookon beírogatnak. Negatív dolgokat írogatnak be. Nem tudom megváltoztatni, hogy valaki rosszul áll Isten dolgaihoz. De ezelőtt pár évvel nagyon dühös lettem volna amiatt, amiket most írogattak nekünk. Ma csak mosolygok rajta, és gyönyörűen, szeretettel meg tudom válaszolni nekik, hiszen tudom, hogy sötétségben vannak. Tudom, hogy nem ismerik Istent, és ha őszintén visszagondolok magamra, én se voltam különb. Tehát meg kell, hogy változzunk. Az embereket nem tudod megváltoztatni. A másikat nem tudod megváltoztatni. De magunkat viszont meg tudjuk változtatni.

Mi van, amiért még az emberek mérgesek? Az, hogy kérnek valamit és nem kapják meg. Érdekes dolog, az unokákkal néha szoktunk meséket nézni, és amiket néznek, hát én elszörnyülködtem. Hogy az miért nem 18 karikás mese, azt nem tudom. Döbbenet! Az összes mesefigura, ott valaki mindig dühös, valaki mindig ideges, valaki mindig agresszív. Annyira agresszívak, és ezt táplálják az emberbe. Ez van a társadalomban. Mindenki ideges, mindenki elégedetlen, mindenki mérges. Isten nem akarja, hogy ez így legyen. Mert Isten azt akarja, hogy nekünk békességünk legyen. Egy ilyen világban élünk, és ezt nem tudjuk megváltoztatni, Isten bennünket fog megváltoztatni, hogy jól érezzük magunkat. Hogy ne attól függjön az én boldogságom, hogy milyenek a körülmények. Ne az határozza meg, hogy elégedett vagyok, vagy elégedetlen, hogy mások hogy viszonyulnak hozzám. Lesz, aki jól fog viszonyulni hozzád, lesz, aki nem. Lesz, aki meg fog sérteni, lesz, akinek nem leszel szimpatikus, aki rossz dolgokat fog tenni veled, lesz, aki nincs rád pozitív hatással. De ezt nem tudod megváltoztatni. Hogy te ehhez hogyan állsz hozzá, azon viszont igen sokat tudsz változtatni.

Miért vannak ezek az elégedetlenségek? Általában az emberek kérnek valamit, és akkor nem kapják meg. A kívánság az egyik oka, szeretnének valamit, és nincs nekik. Akkor jön az elégedetlenség. Nem kapunk meg valamit. Kérsz valamit Istentől, és nincs neked. Elégedetlenkedsz, és zúgolódsz. Ki csinált már ilyet? Azt hiszem, mindenki fölteheti a kezét nyugodtan. Egyszer Isten szólt hozzám, nem hallható hangon, hanem jött a bensőmben. Azt mondta: Miért adjak én olyan új dolgot, amikor annak se tudsz örülni, ami van? Meg kell tanulnunk örülni annak, hálát kell adnunk azért, ami van, és Isten fog nekünk adni jobb dolgokat, fog nekünk adni más dolgokat.

A másik: nem mindig biztos, hogy jó, hogy mindent megkapunk, amit szeretnénk. Erre is van egy tanmesém. De akkor már elmesélem az egész alkalmat. Mi lesz így velünk? Hogy jutunk el az Igéhez? Elmondom, ha már belekezdtem.

Valaki mesélte el a történetét, hogy 9 éves volt, és nagyon szerelmes lett egy lányba. Ezek az érzések a pozitív érzések. De hát volt egy nagyon nagy probléma. Ő 9 éves volt, a lány meg 14. Nyolcadikos volt, és nem viszonzta a szerelmét. Azt mondja, teljesen összetörte a szívemet! Teljesen boldogtalan voltam 9 évesen, az első szerelmi csalódás. Eltelt 40 év, és egyszer a Facebookon valaki bejelölt ismerősnek. Azt mondja, megláttam, elsőre nem egy vonzó külsejű öregasszony volt – bocsánat, úgy mondom, ahogy ő mondta. A hölgyek mindig szépek, ha szép korúak is –, és ahogy megláttam, hálát adtam Istennek: de jó, hogy nem kapunk meg mindent, amit szeretnénk! Ennyi a történet.

Nézzük Isten Igéjét. Tulajdonképpen az érzelmek voltak, amik az első ember bukásához is vezetett. Tudjuk nagyon jól, hogy a gonosz szeretne minket megtéveszteni, szeretne minket kirabolni Isten áldásaiból. Azt tudjuk, hogy a sátánnak nincs ereje fölöttünk. Nincs hatalma fölöttünk. A sátán erejét mi adjuk. Ezt még egyszer elmondom. A sátán erejét mi adjuk akkor, amikor elhisszük a hazugságait, és rá tud venni bennünket, hogy ne azt cselekedjük, amit Isten mondott. Ő rávette Évát és Ádámot is. Hogyan vette rá? Megtévesztéssel. Az érzelmek lehetnek megtévesztőek. Isten bennünket a Szelleme által vezet. Miért vezet Isten a Szelleme által? Annyit gondolkodtam először, amikor ezt elolvastam. Miért nem az érzelmeink által?

Azért, mert az érzelmeink nem stabilak. Az érzelmeink folyamatosan változnak. Amikor jókedved van, akkor jókedved van, amikor éppen nincs, akkor az érzelmeid változnak. Az érzelmeink nem alkalmasak az Isten dolgaiban való eligazodásra. Ezért adta Isten az Igéjét. Ezért adta a Szent Szellemet. Ő stabil. Nem ingadozik. Isten szeret téged. Istennek nem ingadozik az érzelme. Ezért a Szellemet adta nekünk, hogy a Szellem vezessen. Az érzékek megcsalnak bennünket.

Nézzük, hogy a gonosz hogy csalta meg Évát. Menjünk vissza mindjárt a történet legelejére. *Megtévesztéssel* tette mindezt. Megtévesztette. Mi a megtévesztés? Azért kiírtam egy-két meghatározást. Igaznak látszó, hamis állítás. Úgy néz ki, mintha igaz lenne, de nem igaz, hanem hamis. Ez a megtévesztés.

Aztán *hazugsággal*. A valótlanság szándékos állítása, a valóság elferdítése, az igazság ellentéte. Ezt nevezik hazugságnak. Tudjuk, hogy a sátán a hazugság atyja. Mindig az érzelmeinken, és az érzékeinken keresztül dolgozik, azon keresztül akar bennünket megtéveszteni. Hogy tudja ezt tenni? Úgy, hogy társul adjuk magunkat hozzá. Társítjuk az érzelmeinket a negatív dolgokhoz. A gonosz abban érdekelt, hogy bennünket depresszióssá, elégedetlenné tegyen, kilopjon, kiraboljon a békességünkből. Én azért tanítok erről, illetve azért beszélek erről. Nem én tanítalak, a Biblia tanít erről. Én csak tolmácsolom Isten Igéjét, hogy ezeket a dolgokat ismerjük föl, hogy lássuk a mögötte levő szellemi erőket, és lássuk, hogy mi áll a dolgok mögött. Tulajdonképpen a célpontja a gonosznak te vagy. Ha nem ismerjük föl a sötét dolgait, akkor bizony nem tudunk különbséget tenni a jó és rossz között. Ezért el kell jutnunk a felnőttkorba. A felnőttkor azt jelenti, amikor jó és a rossz között különbséget tudunk tenni. Amit Isten mond, hogy jó, az jó, amiről azt mondja, hogy rossz, az rossz. Ezt föl kell ismernünk. Ha ezt nem ismerjük föl, akkor az ellenség játékszereivé fogunk válni mindannyian.

A következő a *hízelkedés*. Nagyon érdekes dolog. Megnéztem, közben gyűjtöttem anyagot, hogy kicsit kivesézzük jobban a dolgokat. Azt mondja: érdekből, önzésből kedveskedő. Hogy szólt a gonosz Évához? Nem úgy hogy: brrrr, hogyha nem, akkor... Nem. Szépen, kedvesen, nyájasan, gyönyörűen. Még lehet, hogy mosolygott is, bár egy kígyó nem tud mosolyogni, mindegy. De önzésből kedveskedő, másnak szép szavakat mondó. Tehát az a lényeg, hogy mindez érdekből történik, hízeleg. Nézzétek meg, picit gyerekekben is meg lehet látni, ha valamit el akar érni, úgy tudnak hízelegni, hogy az csak csuda. A gonosz is használja, amiről már beszéltem az elején.

Az *elégedetlenség szítással*. Valaminek a keltése, előidézése, illetve fokozása, táplálása. Hogyha nagyon tápláljuk az elégedetlenségünket, akkor igazán el tudunk jutni a depresszióig is. Mindjárt nézünk igeverset is, hogy ezzel Pálnak is szembe kellett nézni. Minden hívőnek szembe kell nézni. Azt mondja: bosszú, egyenatlenség, elégedetlenség, felkelés, forradalom, gyűlölet, lázítás szítása. Hogyha így nézzük, nem mind személy. A társadalom szempontjából ilyen dolgokat tud okozni az elégedetlenség. Nagyon veszélyes dolog az, amikor elégedetlenek vagyunk, amikor néha lázadunk Isten ellen. Nézzétek meg a pusztai vándorlást. Ott is mi történt? Elégedetlenkedtek. Nemhogy örültek volna, hogy élve megúszták az egész balhét. Ugye? Mi volt? Átjöttek végül is a Vörös-tengeren, hátuk mögött az ellenség, nem volt semmi más menedékük, csak Isten. Hát már ott minden másodpercben hálát adhattak volna azért, hogy élnek, és hogy az ellenség nem hánytá őket kardélre! Végül, amikor átjutottak, akkor is hálát adhattak volna. Megszomjaztak, jó, kaptak vizet. Ittak, rendben van. Utána is elégedetlenkedtek. Mindig azt nézték, hogy mi a rossz, mi a helytelen, mivel nem vagyok megelégedve. Bocsánat, nem azt szeretném ezzel sugallni, hogy elégedj meg a rossz dolgokkal. Egyáltalán nem. De ez a fajta hozzáállás nem fogja megváltoztatni a helyzetet. Nem is arról beszélek, hogy nincs szükség változásra, hanem pontosan, hogy szükség van változásra. De a pozitív irányú változást az életedbe nem az elégedetlenség és az elégedetlenség szítása fogja hozni. Ez csak mélyebbre visz. Mélyebbre ászod magad a gödörbe.

Azért beszélek erről, hogy legyen több eszünk, legyen több bölcsességünk, és amikor ilyen helyzetbe kerülünk, akkor ismerjük föl ezeket.

Vádlással – ez a következő. Valakiről azt nyilatkozza, hogy bizonyos bűnt követett el, vagy valamely rossz tettnek volt az oka. Vádolással. Ki a vádló? A gonosz a vádló. A gonosz vádolja Isten szentjeit. Vádolja. De van nekünk egy csodálatos ügyvédünk, Jézus, és van az igaz bíró, az Atya. Ha nézünk egy bíróságot, az ugyanúgy áll föl. Van a bíró, a vádló, őt hívják ügyésznek, és van az ügyvéd. Nekünk egy olyan ügyvédünk van, Jézus, aki még soha nem vesztett pert. Hálát adunk Istennek! Ő a mi ügyvédünk, a szószólónk, aki ott ül az Atya jobbján.

Az Úrnál mindig tiszta lappal indulunk. Úgy kezdődik a 103. zsoltár, hogy áldjad én lelkem az Urat, és egész bensőm az Ő szent nevét.

Zsoltárok 103,1–5. 11–12.

1. Áldjad én lelkem az Urat, és egész bensőm az Ő szent nevét.

Áldjuk az Urat! Nem úgy kezdődik, hogy legyél elégedetlen, hanem: Áldjad az Urat. Minden időben áldjuk az Urat!

2. Áldjad én lelkem az Urat, és el ne feledkezzél semmi jótéteményéről.

Mikor változott meg Izrael népének a helyzete? Akkor, amikor nem elégedetlenkedtek. Volt idő, amikor úgy néztek hátra, hogy azt mondták: Isten ekkor is megszabadított bennünket, itt is kimentett bennünket, itt is segített nekünk Isten, és elkezdtek Isten dicsérni. Ha a hibákra tekintesz, és azzal táplálsz magad, akkor soha nem leszel hálás, és nem leszel békességben.

3. Aki megbocsátja minden bűnödöt, meggyógyítja minden betegségedet.

Milyen csodálatos! Ez itt még jövő időben van írva, de tudjuk azt, hogy most már ez beteljesedett, mert Jézus minden bűnünket fölvitte a fára, vérével megmosott bennünket, és az Ő sebeiben meggyógyultunk. Beteljesedett a mi Megváltónkban, a mi Messiásunkban, a Krisztusunkban.

4. Aki megváltja életedet a pusztulástól; kegyelemmel és irgalmassággal koronáz meg téged.

5. Aki jóval elégíti meg a te szádat, ifjúságotat megújítja, mint a sasét.

Csodálatos igeversek! Nagyon-nagyon szeretjük ezeket az igeverseket, imádkozzuk majdnem minden reggel, hogy az ifjúságom megújul, hogy szárnyra kelek, mint a saskeselyű. Futunk, nem lankadunk, nem fáradunk el. Ezeket megvalljuk a szánkkal, és máris ott van reggel a hálaadás. Olvashatnánk végig, de most még csak a 11. versről nézzük meg:

11. Mert amilyen magasan van az ég a föld felett, olyan nagy az Ő kegyelme az őt félők iránt.

12. Amilyen távol van a napkelet a napnyugattól, olyan messze veti el tőlünk a mi vétkeinket.

Hálát adunk! Mikor éri el a napkelet a napnyugatot? Soha! Olyan messze van! Olyan messze veti el a mi vétkeinket! Isten szeret bennünket. El kell döntenünk, hogy ebből a jójólétekből kimászunk. Ha te úgy gondolsz, hogy folyamatosan libikázol föl-le, és hol jól érzed magad, hol rosszul érzed magad, akkor valami nincs rendben. Nem azzal, amikor jól érzed magad, hanem amikor rosszul érzed magad. Tehát el kell érünk az érzelmi stabilitást, mert hogyha folyamatosan rosszul reagálunk a körülményekre, akkor saját magunkat tesszük boldogtalanná, elégedetlenné. Egy elégedetlen ember valójában boldogtalan. Mindig van ok arra, hogy az ember minden pillanatban bosszankodjon. Az érzéki embert a külső körülmények irányítják, és kívülről várja az érzelmi stabilitást. De kívülről nem fog jönni! Ne várd kívülről! Majd akkor leszek stabil érzelmileg, majd akkor leszek boldog, ha például megváltozik a kormány árpolitikája, vagy akármilyen rendszere, teljesen mindegy, hogy miről beszélünk. Ha te ezektől várod a boldogságot, akkor soha nem leszel boldog, soha nem leszel elégedett, mert mindig lesznek olyan körülmények – ha a körülményekre tekintesz –, amik ezt

nem engedik. A gonosz mindig az érzelmeiden keresztül fog megtámadni, és ebből származnak a frusztrációk. Ha válság jön, és rosszul reagáljuk le, akkor rossz válaszokat fogunk kapni, és akkor még több bajt csinálunk magunknak. Tehát még egyszer mondom, hogy Isten elsősorban nem a körülményeidet fogja megváltoztatni – bár dolgozik a körülményeken is –, hanem elsősorban engem, téged akar Isten megváltoztatni.

Tehát a stabilitás, a békesség belülről fog jönni. Meg kell tanulnunk kontroll alatt tartani a dolgokat. Erőfeszítésre van szükség. Az Ige tanítja, hogy engedelmeskedjete Istennek, álljatok ellen az ördögnek, és megfut tőletek. Engedelmeskedni, ellenállni erőfeszítést igényel a részünkről. Amikor nem mennek úgy a dolgok, ahogy szeretnénk, nem azt látjuk a külvilágban, akkor hajlamosak vagyunk másokat okolni, még arra is hajlamosak vagyunk, hogy Istent okoljuk. Amikor mutogatunk valakire, még van egy ilyen világi mondás is, hogy amikor az egyik ujjad valakire mutat, közben három ujjad magadra mutat!

Nézzük csak meg, hogy Pál apostolnak is szembe kellett néznie az elégedetlenséggel. Ez minden ember életében jelen van, ez a gonosznak az egyik eszköze, az egyik fegyvere, és ezek az érzelmeinkből fakadnak.

Filippi 4,11–13.

11. Nem mintha ezt nélkülözésemre nézve mondanám; mert én megtanultam, hogy azokban, a melyekben vagyok, megelégedett legyek.

Mit mond Pál? Megtanultam, hogy amiben vagyok, megelégedett legyek. Tehát ne frusztráljon semmi olyan külső körülmény, ami esetleg egy nem kívánt jelenség.

12. Tudok nélkülözni is, tudok bővölködni is; egészen kipróbált vagyok mindenben, a jóllakásban és éhezésben is, a bővölködésben és szűkölködésben is.

13. Mindenre van erőm a Krisztusban, aki engem megerősít.

Tehát el kell jutnunk ugyanoda, ahova Pál apostol eljutott, hogy legyen meg a belső békességünk. Ez nem azt jelenti, hogy jónak tarjuk a rossz dolgokat. Szó sincs erről! De elsősorban a belső békességünket kell, hogy megőrizzük. Amikor egy nehézségben, egy kihívásban vagyunk, akkor is meg kell, hogy maradjon a belső békességünk. Ne az határozza meg, hogy te jól érzed magad, vagy nem, hogy boldog, vagy boldogtalan vagy. Itt van rá az Ige. Pál apostolnak ez éppolyan kihívás volt, mint ahogy neked kihívás. Honnan jön ez az érzelmi stabilitás? Az Istennel való kapcsolatból. Ha jó a kapcsolatod Istennel, akkor jó a kapcsolatod magaddal is, mert nagyon sok embernek nem jó a kapcsolata saját magával. Erről már volt szó korábban. Hogy tudjuk elérni ezt a jó kapcsolatot? Úgy, hogy időt töltünk Istennel. Ezt egyikünk sem tudja megspórolni. Tehát félre kell, hogy tegyünk időt, amit Istennel töltünk. Ez egyéneként változó. Van, aki többet szeret imádkozni, van, aki nagyon sokat nyelveken imádkozik. Általában amikor az Úrral töltöm az időt, az Igén gondolkozok, hogy itt is azt mondta, ott is azt mondta. És akkor jönnek a kijelentések Istentől, mindig talállok valamit az Igében. Nyilván imádkozunk is. Kell, hogy dicsőítsük is az Urat! Csodálatos időtöltés! El kell, hogy különítsünk időt Isten számára! Sőt, valakitől azt hallottam, hogy először is meg kell határozni az Istennek szánt időt, és akoré kell építeni az összes többi dolgot. Mert mit mond az Ige? Keressétek először Isten országát, és az Ő igazságát, és mindezek megadatnak néktek. A ruha, a cipő az, ami felől aggódnak az emberek. Tehát először Isten országát, és az Ő igazságát. Ez pedig nem jön mással, mint az Istennel töltött idő által, és a vele való kapcsolat által, hiszen az egész erről szól. Az Istennel való kapcsolatáról. Isten kapcsolata jó velünk, de a mi kapcsolatunk milyen Ővele? Isten már megbékélt velünk, de időt kell töltenünk egymással, és innen jön a belső stabilitás. Mi van akkor, ha rossz a kapcsolat, vagy egyáltalán nincs kapcsolat Istennel? Róma 3,10–18. A Római levélnek az eleje a pogányokról szól, meg a pogányok elveszett állapotáról.

Róma 3,10–18.

10. Amint meg van írva, hogy nincsen csak egy igaz is;

11. Nincs aki megértse, nincs aki keresse az Istent.

12. Mindnyájan elhajlottak, egyetemben haszontalanokká lettek; nincs aki jót cselekedjék, nincs csak egy is.

Itt a pogányokról beszél az Ige.

13. Nyitott sír az ő torkuk; nyelvükkel álnokságot szólnak; áspiskígyó mérge van ajkaik alatt.

14. Szájuk telve átkozódással és keserúséggel.

15. Lábaik gyorsak a vérontásra.

16. Útjaikon romlás és nyomorúság van.

17. És a békességnek útját nem ismerik.

18. Nincs isteni félelem az ő szemük előtt.

Miért vannak a gonosz dolgok a világban? Mert az emberek nem ismerik a békesség útját. Mik okozzák a békétlenséget? Itt mind föl van sorolva. Itt pogányokról van szó, ők eleve nem keresik Istent. Ez nyilván keresztényeknél, hívőknél nem kellene, hogy így legyen. Az elveszett népnél így van, de Isten népénél nem. Elhajlottak, haszontalanokká lettek, tehát nem Isten országának az építésében érdekeltek, és nem Isten dolgaiban érdekeltek. Nézzük, hogy mit mond nekünk még ez az igever: „Nincs, aki jót cselekedjék, nincsen csak egy is”. A Biblia mondja, hogy cselekedjünk jót mindenkivel, különösképpen a házunk népével. A jó cselekedetek honnan jönnek? A szívből kell, hogy jöjjenek, nem a törvényből. Nem azért, mert valaki mondta, hanem azért, mert szívből jön. Azt mondja: „Nyitott sír az ő torkuk, nyelvükkel álnokságot szólnak”. Megint a nyelv, megint a beszéd. Volt erről szó a nyelveken szólásnál, hogy Isten nem véletlenül foglalkozott legelőször a nyelvünkkel. Amikor újjászülettünk, amikor betöltekeztünk Szent Szellemmel, akkor az első volt, hogy Isten a nyelvvel foglalkozott, adta a nyelveken szólást.

„Áspiskígyó mérge van ajkaik alatt.” Meg tudsz mérgezni embereket a száddal is. Meg tudsz sérteni embereket a száddal. A beszédeinkkel, a szavainkkal ölni tudunk. Nem fizikai értelemben, hanem szellemi értelemben pusztítani tudunk. Ez nincs a javunkra, ez nincs a hasznunkra, ez nem a békességnek az útja. Átkozódás, keserűség. Gondoljatok bele, hogy ez mind a világnak az útja. Nagyon szomorú, amikor ez Isten gyülekezetében történik, Isten népével történik. Azt mondja az Ige, hogy mi a világ világossága kell, hogy legyünk. A föld sója kell, hogy legyünk. Hiszen ha a só megízetlenül, akkor mivel sózzák meg? – tanítja Isten Igéje.

„Lábaik gyorsak a vérontásra, útjaikon romlás és nyomorúság van”. Mit hoznak ezek az állapotok? Mit hoznak ezek a cselekedetek? Romlást és nyomorúságot hoznak. Mi áldásokban szeretnénk járni, Isten áldásait szeretnénk az életünkben. Igenis, amit teszünk, annak következménye van. Isten szeret, szeretetétől semmi nem tántoríthat el bennünket, de amit teszünk, annak van következménye, és le fogjuk aratni a gyümölcsseit. A jó vagy a rossz gyümölcsseit. Ez persze a gondolkodásra vezethető vissza. Igei bizonyítékai vannak, hogy nem a törvény, hanem az Istennel való kapcsolat fogja hozni a békességet. Dicsérjük az Urat!

Róma 8,3–8.

3. Mert ami a törvénynek lehetetlen volt, mivelhogy erőtlen volt a test miatt, az Isten az Ő Fiát elbocsátván bűn testének hasonlatosságában és a bűnért, kárhóztatá a bűnt a testben.

4. Hogy a törvénynek igazsága beteljesüljön bennünk, kik nem test szerint járunk, hanem Szellem szerint.

5. Mert a test szerint valók a test dolgaira gondolnak; a Szellem szerint valók pedig a Szellem dolgaira.

6. Mert a testnek gondolata halál; a Szellem gondolata pedig élet és békesség.

7. Mert a test gondolata ellenségeskedés Isten ellen; minthogy az Isten törvényének nem engedelmeskedik, mert nem is teheti.

8. Akik pedig test szerint élnek, nem lehetnek kedvesek Isten előtt.

Menjünk végig rajta szépen lassan, nézzünk az Igének egy kicsit a mélyére, hogy mit mond nekünk, mit szól hozzánk. Azt mondja, hogy a törvénynek lehetetlen volt. Tehát a törvény nem képes megváltoztatni az embereket. Erről többször szoltam, és valószínűleg nem utoljára, hogy a törvény nem arra adatott, hogy megváltoztasson bennünket, mert nem alkalmas rá. Sőt, a bűn ereje a törvény – tanítja a Biblia. A törvény egy tükör: megmutatja nekünk Isten tökéletességét, és azt, hogy a saját erőnk elfogyott, és nem érhetünk föl a saját cselekedeteinkből Isten tökéletességéhez.

„Mivelhogy erőtlén volt a test miatt”. Miért volt erőtlén a törvény? A hústest miatt. A kívánságok miatt. A test indulatai miatt. A törvény nem fékezi meg a test indulatait. Nem alkalmas arra, de nem is arra adatott. Egy csodálatos kijelentés van elrejtve ebben az Igében: „Isten az Ó Fiát elbocsátván bűn testének hasonlatosságában és a bűnért, kárhoztatá a bűnt a testben”. Tehát úgy nézett ki, mint egy bűnös kívülről, mert ha valaki Jézusra tekintett, akkor Ő ugyanúgy látta, mint az összes többi ember. Ugyanúgy ember volt, de nem volt benne bűn. Ezért írja a Biblia, hogy a bűn hasonlatosságában. Érdekes, hogy amikor Mózes föltűzte a pusztában a rézkígyót a póznára, akkor miért rézkígyót tett föl, és miért nem igazi kígyót? Mert Jézus nem volt igazi kígyó, mert Őbenne nem volt bűn. A kígyók mi voltunk, átvitt értelemben. Ő csak a bűn testének a hasonlatossága. A réz a Bibliában általában az ítéletet jelenti, amikor a rézkígyóról beszélünk, hogy Isten Fiában, aki hasonlónak lett az emberhez, Őbenne történt a megváltás, a kereszt műve. Sok minden van egy igeversben, és nem vagyunk a legmélyén.

Tehát kárhoztatta a bűnt a testben. Elítélte, és kárhoztatta. „Hogy a törvénynek igazsága beteljesüljön bennünk, kik nem test szerint járunk, hanem Szellem szerint.” Bennünket Isten Szelleme vezérel, most nem szeretnék ebbe mélyebben belemenni. „Mert a test szerint valók a test dolgaira gondolnak, a Szellem szerint valók a Szellem dolgaira.” „A testnek gondolata halál.” Miért? Mert a test azokat a dolgokat akarja megtenni, amiket az előző igeversben olvastuk. A testnek a kívánságai nem minden esetben a javunkra vannak, hanem éppen ellenkezőleg, ellenünk vannak. A test mindig a Szellem ellen törekszik. „A Szellem gondolata pedig élet és békesség.” Tehát amikor úgymond szellemben vagyunk, amikor Istennel időt töltünk, amikor nyelveken imádkozunk, nyelveken szólunk, akkor egy békesség jön. Isten jelenlétében békesség van. Amikor Isten meglátogat bennünket, és jelen van közöttünk, akkor sokan mondják, hogy mérjük a kenetet, kenetmérés, meg hasonlók – nem erről van szó! Akkor lehet érzékelni. Hiszen vannak érzékeink, Isten nem vette el az érzékszerveinket, mert nem tudnánk eligazodni ebben a világban. Ha nem lenne szemed, nem látnád a piros lámpát, akkor elütne az autó. Ha nem éreznéd a hideget vagy a meleget, akkor belehalnál. Tehát szükségünk van az érzékeinkre. Igenis lehet érezni, ha egy kicsit nyitott vagy, ha nem vagy frusztrált, nem vagy zaklatott, akkor bizony lehet érezni Isten jelenlétét, a kenetét. Az, hogy ezt ki milyen mértékben érzi, az megint egy másik dolog.

Soha nem felejttem el, amikor először jöttem az alkalomra. Ezt talán soha, senki nem felejtí el, amikor először jön a közösségbe. Ültem hátul, mint egy darab tuskó, és azt mondták, hogy mekkora kenet van itt! Tudjátok, én semmit nem éreztem. Az égvilágon semmit nem éreztem. De nem Istennel volt a probléma, meg nem a kenettel, hanem velem. Annyira a világból jöttem, annyira nem voltam nyitott, és nem érzékeltem. De ezután lehetett érezni Isten jelenlétét. Ha nyitott vagy, akkor fogod érzékelni. Isten jelenléte egy hatalmas békesség, öröm, szeretet. Ha meg tudod nyitni magad, akkor bizony azt lehet érezni. De azt, hogy milyen nagyságú, mindenki másképpen érzi. Itt vannak szélsőségek is. De Isten, amikor jelen van, ott jelen van a békesség, jelen van a szeretet, az öröm. Miért szeretünk összejönni? Miért szeretjük dicsérni az Urat? Azért, mert megtapasztaljuk fizikai szinten is azt, hogy Isten jelen van közöttünk, itt van, és munkálkodik. Azt mondja: „Mert a test gondolata ellenségeskedés Isten ellen; minthogy az Isten törvényének nem engedelmessékedik, mert nem is teheti.” Tehát akik testből, saját erejükből akarnak igazzá válni Isten előtt, és úgy szeretnék

kiérdemelni az örök életüket, azoknak az esélye nulla, nem lehetséges. Itt írja Isten Igéje, hogy nem is azért kaptuk. „Akik pedig test szerint élnek, nem lehetnek kedvesek Isten előtt.” A test szerint való életről a Galata levélben beszél a Biblia. Hágárról, akitől test szerint lett Izmael, és beszél Sáráról, akitől Izsák született. Az egyik a test szerint való, a másik pedig az ígélet szerint való. Ilyen szempontból is összehasonlíthatja a Biblia. Tehát mindenféleképpen kegyelemből tartattunk meg, és hit által.

Isten a békesség útján vezet. A békesség az érzelmi stabilitás mutatója. Tehát amikor történnek körülöttem olyan események, amelyek fölidegesítenek, márpedig mindenkit érnek ilyen külső befolyások. Persze nyilván az embernek a hústeste ezt rosszul reagálja le, de ebben is tudjuk gyakorlatozni magunkat. Nem mindegy, hogy két hétig vagy mérges, vagy öt percig. Egyik kollégánkkal esett meg a dolog, hogy elfeledkezett a felesége születésnapjáról. Aztán kérdeztük tőle: Mit szolt hozzá a feleséged? Azt válaszolta, hogy semmit. Két hétig. Tehát így is lehet lereagálni a dolgokat, lehetsz mérges két hétig, vagy lehetsz mérges akár két percig, vagy öt percig. Tehát ebben is tudjuk gyakorolni magunkat. Minél stabilabb a kapcsolatunk Istennel, annál stabilabb az érzelmi állapotunk. A szellemi ember békességre törekszik. Ez egy nagyon fontos dolog, hogy mindig a békességre kell, hogy törekedjünk. Akkor is, ha zaklatások érnek bennünket, akkor is, ha ehhez egy kicsit meg kell aláznunk magunkat, vagy nagyon. De a békességre kell törekednünk, mert Isten a békesség Istene. Nézzük a Róma 12,18–19-et. Itt erről beszél a Biblia. Még egyszer mondom, hogy nem törvényt szeretnék prédikálni nektek, hanem útmutatást ad a Biblia, hogy hogyan tudjuk elérni. Bizony, fizikai szinten is meg kell tenni dolgokat. Lehet, hogy nagyon szellemi vagy, lehet, hogy nagyon szellemiek vagyunk, de fizikai szinten kell megtennünk a helyes dolgokat a Szellem indíttatására. Ha a Szent Szellemtől van az indíttatás, akkor Ő biztos, hogy békességre fog vezetni.

Róma 12,18–19.

18. Ha lehetséges, amennyire rajtatok áll, minden emberrel békességesen éljete.

Tehát amennyiben rajtatok áll. A Biblia azt mondja, hogy nem mindig rajtad áll. De amennyiben rajtatok áll, minden emberrel békességben éljete! Nem azt mondja, hogy csak azokkal, akik szeretnek téged, csak azokkal, akik kedvesek hozzád. Nem csak azokkal, hanem minden emberrel!

19. Magatokért bosszút ne álljatok szerelmeseim, hanem adjatok helyet ama haragnak; mert meg van írva: Enyém a bosszúállás, én megfizetek, ezt mondja az Úr.

Nem a mi dolgunk a bosszúállás. Hagyjuk az igazságosan ítélőre a dolgokat! Mi egy dolgot tehetünk a Biblia tanítása szerint: még az ellenségeinkért is imádkozzunk! Ez a mi részünk. Nézzünk még egy-két igeverset.

Róma 15,33.

33. A békességnek Istene pedig legyen mindnyájan tiveletek! Ámen.

Isten a békesség Istene.

Róma 16,20.

20. A békességnek Istene megrontja a sátánt a ti lábaitok alatt hamar. A mi Urunk Jézus Krisztus kegyelme veletek. Ámen.

Azt mondja: „A békesség Istene megrontja a sátánt a ti lábaitok alatt hamar”, tehát nem a zaklatottság, nem az elégedetlenség, nem a frusztráltság, nem a mérgeesség, nem az agresszivitás fogja megrontani a sátánt. Nem az, ha rázod az öklödöt mindenre és mindenkire. Mitől romlik meg a sátán a talpad alatt? A békesség miatt. Isten békessége miatt. Azért prédikálok erről, mert rengeteg kárt okozunk magunknak. Sok mindenért a gonoszt, meg az ördögöt okoljuk. Pedig ha őszintén belenézel a tükörbe, néha ott is találsz egy jó barátot, akit szeretsz, meg egy ellenséget is. Mennyi bajt tudunk okozni magunknak, és mennyire hagyjuk magunkat manipulálni a gonosztól! Az érzelmeink mennyire meg tudnak lopni, és mennyire meg tudnak csalni bennünket! Miért beszélünk erről? Nem azért, hogy kárhoztassunk, hiszen

egyikünk sem különb e tekintetben, aki itt ül ebben a teremben. Aki néz minket, az sem, meg aki nem, az sem. Hanem miért prédikálunk erről? Miért szól erről Isten Igéje? Azért, hogy ismerjük föl, és ne hagyjuk magunkat manipulálni. Hogy tudunk ellenállni? Ha fölismerjük a gonosz ármánykodásait, a ravaszságát. Mert ereje nincsen, és azért ravaszodik, hogy adjunk erőt a gonosz tetteihez. Mi, saját magunk. „A békesség Istene meg fogja rontani a ti lábaitok alatt a sátánt hamar.”

A békétlenséget mi táplálja? A meg nem újított elme. Ennek a következménye a test szerint való járás. Nagyon sokszor van, hogy nem kapjuk meg azt, amit akarunk. Mit teszünk ilyenkor? Elkezdünk dühösködni, elkezdünk hisztizni, elkezdünk duzzogni. Csinálunk ilyeneket? Csinálunk! Épít ez bennünket? Nem! Azt hiszem, van mindegyikünknek hova növekednünk ezen a területen. Bizony beszél erről Isten Igéje.

Itt abba is hagyom, és a jövő héten folytatjuk. Ha a gonosznak ezeket az ármánykodásait, a ravaszságát leleplezzük, az nagyon sokat fog nekünk segíteni. Köszönöm, hogy ma velem tartottatok! Minden dicsőség Jézusé! Hálát adunk Neki az Ő Igéjéért! Köszönjük, hogy betekintést ad, és látást ad nekünk az Ő Igéjébe. Köszönjük az Úrnak a kegyelmét!

*A barna színnel jelzett igeversek más fordításból származnak.
A felhasznált bibliai versek a King James kiadás számozását követik.